

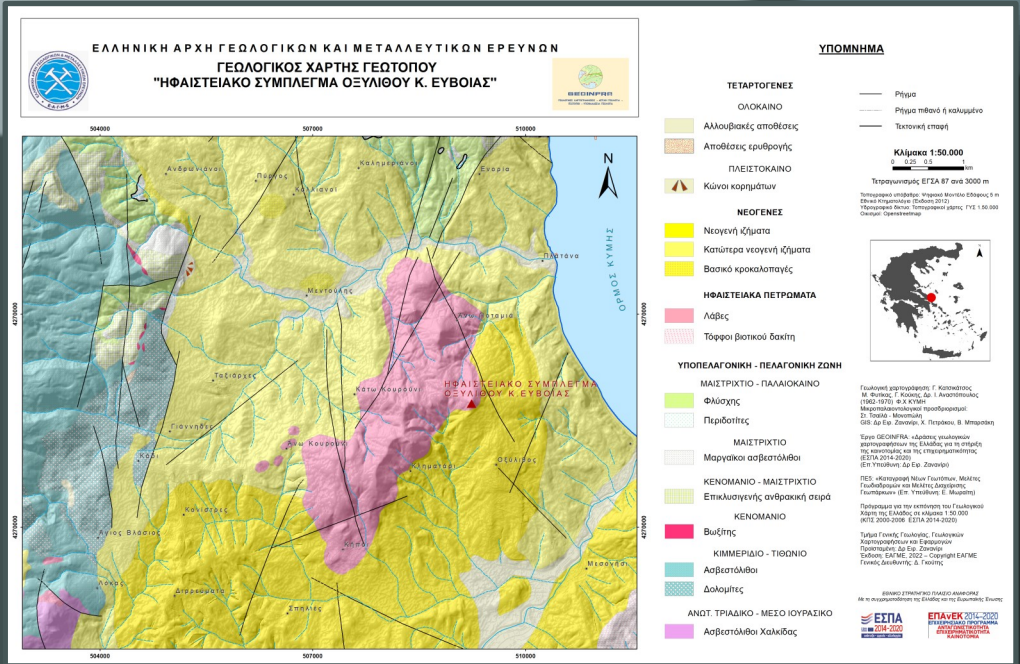

Ηφαιστειακό σύμπλεγμα Οξύλιθου Κ. Εύβοιας

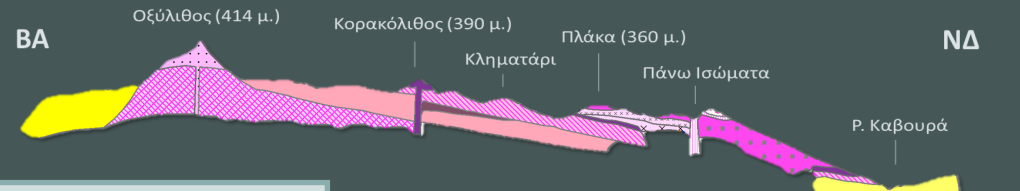

Το ηφαιστειακό σύμπλεγμα του Οξύλιθου στην Κεντρική Εύβοια σχηματίζει επιμήκη λοφοσειρά, διεύθυνσης ΒΑ-ΝΔ και έκτασης 5,16 τ.χλμ. Δημιουργήθηκε πριν από περίπου 14 εκατομμύρια χρόνια και οφείλει τη δημιουργία του στις διεργασίες της Γης, που φέρνουν κάθε χρόνο κοντά το Αιγαίο πέλαγος με την Αφρική (σύγκλιση των τεκτονικών πλακών). Το ηφαιστειακό σύμπλεγμα αποτελείται από ηφαιστειακούς δόμους και εκροές λάβας, που διείσδυσαν στους ιζηματογενείς σχηματισμούς της λεκάνης της Κύμης. Δύο είναι οι κύριοι τύποι εκρηξιγενών πετρωμάτων που απαντώνται στην περιοχή, ο δακίτης και ο ανδεσίτης.

Γεωλογική Κληρονομιά

Γεωλογική τομή του ηφαιστειακού συμπλέγματος Οξύλιθου κατά Παπασταματίου Ι. (1961)

ΝΕΟΓΕΝΕΣ

- Μαργαικοί ασβεστόλιθοι
- Μάργες

ΗΦΑΙΣΤΕΙΑΚΑ ΠΕΤΡΩΜΑΤΑ

- Κεροστλιβικός αυγιτικός ανδεσίτης χαλαζιούχος
- Πυροξενικός δακίτης
- Αυγιτικός ανδεσίτης χαλαζιούχος
- Κεροστλιβικός αυγιτικός ανδεσίτης χαλαζιούχος
- Αυγιτικός ανδεσίτης χαλαζιούχος

- Πυροξενικός ανδεσίτης χαλαζιούχος
- Πυροξενικός ανδεσίτης χαλαζιούχος
- Κεροστλιβικός πυροξενικός ανδεσίτης χαλαζιούχος
- Κεροστλιβικός αυγιτικός ανδεσίτης
- Πυροξενικός ανδεσίτης χαλαζιούχος
- Ηφαιστειακά αναβλήματα

Ανδρασίτης: έκχυτο, ηφαιστειακό πέτρωμα. Ορυκτολογικά αποτελείται από πλαγιόκλαστα και φεμικά ορυκτά (δηλ. ορυκτά του σιδήρου). Είναι πέτρωμα πορώδες και σχηματίζει αργιλικά εδάφη, πλούσια σε σίδηρο (Fe). Κυριαρχεί στο νότιο τμήμα του ηφαιστειακού συμπλέγματος του Οξύλιθου.

Δακίτης: ηφαιστειακό πέτρωμα που δημιουργείται σε περιβάλλον σύγκλισης λιθωσφαιρικών πλακών. Είναι πέτρωμα αρκετά ανθεκτικό και χρησιμοποιείται ως δομικό υλικό. Τα ορυκτά από τα οποία αποτελείται είναι πλαγιόκλαστα και χαλαζίας. Κυριαρχεί στο βόρειο και κεντρικό τμήμα του ηφαιστειακού συμπλέγματος του Οξύλιθου.

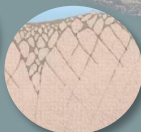

Τα ηφαιστειακά πετρώματα στο δρόμο από τον λόφο του Οξύλιθου προς τον οικισμό Άνω Ποταμιά εμφανίζουν εντυπωσιακές σφαιροειδείς μορφές αποσάθρωσης και διάβρωσης.

Στάδια αποσάθρωσης

1. Το νερό διεισδύει στο πέτρωμα μέσω μικρών διαρρήξεων (διακλάσεις).

2. Αντιδρά με τα ορυκτά που αποτελούν το πέτρωμα και μεγαλώνει τα ενδιάμεσα κενά (διακλάσεις).

3. Το πέτρωμα δέχεται μεγαλύτερη επίδραση από τις ατμοσφαιρικές συνθήκες στα γωνιώδη σημεία και στις ακμές και τελικά αποκτά σφαιροειδές σχήμα.

Πανοραμική θέα

Διάβρωση - Αποσάθρωση

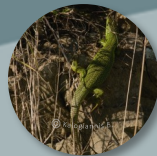
Centaurea laurantica

Gila gila

Dianthus viscidus

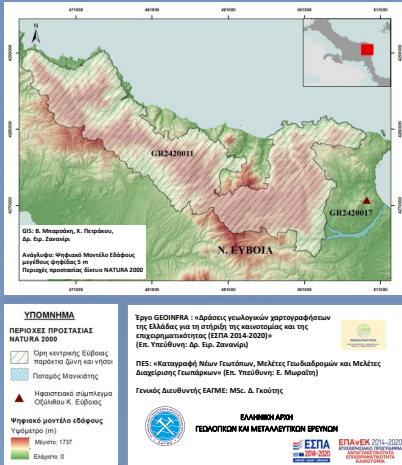
Lacerta trilineata

Rumex tuberosus subsp. creticus

Βιοποικιλότητα

Χάρτης περιοχών NATURA 2000

Pernis apinivorus

Ενδεικτική Βιβλιογραφία

- ◆ Δημάκος Γεώργιος (1991). Κατανομή ιχνοστοιχείων σε υπερβασικά πετρώματα της Εύβοιας. Διδακτορική διατριβή, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. doi: 10.12681/eadd/1698
- ◆ Παπασαματιού Ι. (1961). Τα μεταλλικά ηφαιστεια της Εύβοιας και Σκύρου. Αρχείο Ευβοϊκών Μελετών, τόμος Η, σελ. 39-74.
- ◆ Τρίγκας Παναγιώτης (2003). Συμβολή στη μελέτη του ενδημισμού της χλωρίδας της νήσου Ευβοίας. Διδακτορική διατριβή, Πανεπιστήμιο Πατρών. doi:10.12681/eadd/14223
- ◆ Γεωλογικός χάρτης της Ελλάδας 1:50.000, φύλλο Κύμη. Η γεωλογική χαρτογράφηση των προ-Νεογενών σχηματισμών του φύλλου έγινε από τους γεωλόγους του Ι.Γ.Μ.Ε. Γ. ΚΑΤΣΙΚΑΤΣΟ, Μ. ΦΥΤΙΚΑ, Γ. ΚΟΥΚΗ κατά τα έτη 1969-1970 και των Νεογενών σχηματισμών από τον Δρ. Ι. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟ κατά το έτος 1962. Μικροπαλαιοντολογικοί προσδιορισμοί: ΣΤ. ΤΣΑΙΛΙΑ-ΜΟΝΟΠΩΛΗ. Έκδοση ΙΓΜΕ, Αθήνα, 1981.
- ◆ Barbieri M., Castorina F., Masi U., Tucci P., Azzaro E., Kyriakopoulos K., Magganas A., Baltazis E. & Collaceto A. (1998). Elemental and Sr-Nd isotopic evidence for the origin and geodynamic significance of volcanic rocks from Oxyliothos (Central Evuboea, Greece). Bulletin of the Geological Society of Greece vol.XXXII/3, 251-258.
- ◆ Bradley K.E., Vassilakis E., Weiss B.P. and Royden L.H. (2013) Are-assesment of the shallow paleomagnetic inclinations of the Western Cyclades, Greece. Bulletin of the Geological Society of Greece, vol. XLVII. http://www.geosociety.gr/images/news_files/EGE_XLVII/Vol_2/498_Bradley.pdf
- ◆ Bradley K.E. (2012). The roof of the Cyclades: A structural, stratigraphic, and paleomagnetic study of Neogene extensional tectonics in Central Greece. Phd thesis, Massachusetts Institute of Technology. <http://hdl.handle.net/1721.1/78477>
- ◆ Kokkalas S. (2001). Tectonic evolution and stress field of the Kymi-Aliveri basin, Evia island, Greece. Bulletin of the Geological Society of Greece, 34(1), 243-249. doi:https://doi.org/10.12681/bgsg.17019
- ◆ Pe-Piper Georgia, Piper David J.W. (1994). Miocene magnesian andesites and dacites, Evia, Greece: adakites associated with subducting slab detachment and extension. Lithos, Volume 31, Issues 3-4, pages 125-140, ISSN 0024-4937. [https://doi.org/10.1016/0024-4937\(94\)90004-3](https://doi.org/10.1016/0024-4937(94)90004-3)

Δημιουργική ομάδα: Β. Μπαρσάκη, Ε. Μωραϊτή, Ειρ. Ζατανίρι, Χ. Πετράκου.